

Sygnatura akt IV Ka 700/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka (spr.)
Sędziowie :	SSO Adam Pietrzak SSO Ewa Rusin
Protokolant :	Ewa Ślemp

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 31 października 2014 roku

sprawy **A. J.**

syna A. i L. z domu G.

urodzonego (...) w W.

oskarżony z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 27 maja 2014 roku, sygnatura akt II K 20/12

I. uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. K. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 516,60 zł tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygnatura akt IV Ka 700/14

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Świdnicy wniósł akt oskarżenia przeciwko A. J. oskarżając go o to, że:

w okresie od 28 stycznia do 14 lutego 2009 r. w R. w woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w kwocie 8.235 zł i 52.801, 60 zł , wprowadzając w błąd przedstawiciela PHU (...) z siedzibą w S. J. Ż. oraz przedstawiciela PPHU (...) A. Ż. co do zamiaru zapłaty za zakup i transport 192 ton kostki brukowej zamówionej w PPHU (...) oraz nie uiścił zapłaty za zamówiony towar oraz transport,

to jest o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art.12 kk.

Wyrokiem z dnia 27 maja 2014 roku (sygnatura akt II K 20/12) Sąd Rejonowy w Świdnicy oskarżonego A. J. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk powołanego przepisu wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności.

Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. K. kwotę 1 136,52 zł (jeden tysiąc sto trzydzieści sześć złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Zwolnił oskarżonego od uiszczenia opłaty oraz od ponoszenia wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Ze wskazanym wyrokiem nie pogodził się obrońca oskarżonego zaskarżając wspomniany wyrok w całości na korzyść oskarżonego zarzucając:

1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, iż oskarżony A. J. dopuścił się popełnienia oszustwa na szkodę J. Ż. i A. Ż. w sytuacji, gdy nie istnieje żaden dowód potwierdzający bezpośredni udział oskarżonego w zawarciu transakcji handlowej pomiędzy pokrzywdzonymi a firmą (...), w tym iż oskarżony kontaktował się telefonicznie i za pośrednictwem poczty e-mail z pokrzywdzonymi składając zamówienie zakupu kostki granitowej i ją odbierając,

2) obrazę przepisów postępowania mających istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. przepisów art. 2§2 kpk, art. 5§2 kpk i art. 7 kpk przez rozstrzygnięcie istotnych wątpliwości na niekorzyść oskarżonego poprzez ustalenie sprawstwa oskarżonego zarzuconego mu czynu zabronionego w sytuacji gdy przeprowadzone postępowanie dowodowe nie potwierdziło sprawstwa oskarżonego, a co najmniej wskazuje na uzasadnione wątpliwości co do popełnienia czynu przez oskarżonego,

oraz ewentualnie niewspółmierność kary w stosunku do popełnionego przez oskarżonego czynu zabronionego.

Wskazując na powyższe wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu zabronionego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,
2. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonego kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w toku postępowania apelacyjnego, według norm prawem przepisanych, gdyż koszty te nie zostały zapłacone ani w całości ani w części.

Sąd okręgowy zważył:

Odnoszenie się do zarzutów apelacji jest przedwczesne, bowiem istnieje okoliczność, którą sąd odwoławczy zobligowany jest badać z urzędu, a jej istnienie determinuje konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i ponownego rozpoznania sprawy.

Na rozprawie w dniu 22 maja 2014 roku oskarżony nie był obecny, mimo iż jego obecność była obowiązkowa (art.439§1 pkt 11 kpk). Przepisu art. 376§2 kpk nie można bowiem stosować wobec oskarżonego pozbawionego wolności, ponieważ w obecnym stanie prawnym nie ma on obowiązku informowania sądu o fakcie pozbawienia jej wolności (taki też pogląd wyrażony został w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2005 roku, V KK 418/05 oraz wyroku SN z 16 listopada 2005 roku, sygn. III KK 250/05) .

Z ustaleń poczynionych w toku postępowania odwoławczego (k.523) wynika, iż A. J. pozbawiony jest wolności od 24 lutego 2014 roku. Wobec powyższego celem zagwarantowania oskarżonemu udziału w rozprawie konieczne jest ponowne rozpoznanie sprawy, zaś odnoszenie się do zarzutów apelacji pozostaje zbędne (art.436 kpk).

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. nr 16 poz. 124 z późn. zm.) oraz § 14 ust. 2 pkt 4 i § 19 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 164 poz. 1348), zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. K. 512,40 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.